

Publicerad 2013-03-05 08:08 av Heikki Hellman

Egen bild.

Livets öden är oftast inte att pronostiseras.

ENSAMHET

Ensamhet, ett skede i mitt liv,
allt det som blev kvar efter dig!
En tanke om dig,
en sång jag sjunger till dig,
tider som inte levdes tillsammans,
stunder som inte upplevdes mera.

Ensamheten är
alla vackra outtalade ord ,
kärleksbrev, blanka, icke sända,
inga kramar, inga kyssar mer,
din definitiva frånvaro,
tiden som jag inte kan älska.

I ensamheten
solen har dykt bakom molnen,
det råder en ständig skymning
saknadens tårar rinner på kinder,
tacksamhets tår, varm och större,
jag vet, jag älskar dig!

© Heikki Hellman 2013-03-05

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Heikki Hellman med Poeter.se id #36177 innehar upphovsrätten